

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква по-специално следното:

1. Неправилна преценка на съда при разглеждане на задължението за повторно провеждане на изпита

— Според жалбоподателя в обжалваното решение не се отчита обстоятелството, че с повторното провеждане на устния изпит в изпълнение на Решение на Съда на публичната служба от 29 септември 2010 г. по дело *Vgune/Комисия (F-5/08)*, наричано по-нататък „Решение по дело *Vgune*“) се нарушават принципите на равно третиране и на обективност при оценяването, както и член 266 ДФЕС;

— жалбоподателят изтъква, че в мотивите на Решението са направени недостатъчно правни изводи, както и погрешна, а отчасти и противоречива преценка на фактическите обстоятелства, по-специално с оглед на условията по член 266 ДФЕС, забраната за недопускане на дискриминация и изискването за единни критерии за оценяване.

2. Пропуск да се вземат предвид на възможностите за алтернативни решения

— Според жалбоподателя с обжалваното решение се отхвърлят без валидна обосновка възможностите за алтернативни решения в изпълнение на Решение по дело *Vgune*, независимо че в конкретния случай постоянната съдебна практика налага да се вземат предвид подобни решения;

жалбоподателят изтъква, че при разглеждането на възможностите за алтернативни решения Съда на публичната служба обосновава решението си по-специално с неправилното тълкуване на принципите на равно третиране и обективност при оценяването, както и на член 27 от Правилника за длъжностните лица и на обявлението за конкурс.

3. При условията на евентуалност, погрешна преценка на допуснатите процедурни недостатъци при подготовката на повторното провеждане на изпита

— Според жалбоподателя с оглед на изложените в решението съображения относно навременното поканване, относно надлежната информация за изпитната комисия и относно приложимото право Съдът на публичната служба е допуснал съществени грешки при преценката на фактическите обстоятелства и на организационните задължения на ответника;

— Жалбоподателят изтъква, че в решението се пропуска да се анализира неравното третиране на жалбоподателя с оглед на предоставянето на допълнителна информация на друг кандидат в паралелно производство,

— Според жалбоподателя по отношение на оплакването, изведено от липсата на безпристрастност на изпитната комисия Решението се ограничава единствено да разгледа непредставянето на доказателства за дискриминация на жалбоподателя в главното производство, без да пристъпи към проверка на въпроса относно липсата на безпристрастност на изпитната комисия при повторното провеждане на изпита.

4. Погрешно отхвърляне като недопустими на третото, четвъртото и на петото искания на жалбоподателя

— Според жалбоподателя в съдебното решение не се разглежда възможността да се направят общи констатации, които нямат характер на конкретно задължение за институциите на Съюза,

— жалбоподателят посочва, че Съдът на публичната служба приема, че не е поискано обезщетение, въпреки че в рамките на устните състезания жалбоподателят ясно е направил искане за компенсация на претърпените вреди,

— според жалбоподателя с обжалваното Решение се нарушава задължението по член 266 ДФЕС да се компенсират претърпените вреди също и служебно дори и без да е направено изрично искане в този смисъл.

5. Решение относно съдебните разноски е дискриминационно

Според жалбоподателя обжалваното съдебно решение го дискриминира в сравнение с производството по дело *Honnefelder/Комисия (F-42/11)*, тъй като Съдът на публичната служба не проверява дали по отношение на жалбоподателя е налице обстоятелство, което в посоченото решение се приема, че е релевантно за преценката с оглед на прилагането на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник.

Жалба, подадена на 21 май 2013 г. — SACBO/Комисия и TEN-T EA

(Дело T-270/13)

(2013/C 207/77)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Società per l'aeroporto civile di Bergamo-Orio al Serio SpA (SACBO SpA) (Grassobbio (BG), Италия) (представители: M. Muscardini, avvocato, G. Greco, avvocato)

Ответник: Изпълнителна агенция за трансевропейска транспортна мрежа, Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени обжалваното решение в частта, в която определени външни разходи се приемат за недопустими, като по този начин се намалява дължимото съфинансиране и се иска възстановяване на сумата от 158 517,54 EUR с всички произтичащи правни последици.

— да осъди ответниците да заплатят съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е насочена срещу решението от 18 март 2013 г., прието от Изпълнителна агенция за трансевропейска транспортна мрежа (TEN-T EA), с предмет „Прекратяване на действие 2009-IT-91407-S- „Проучване на интермодалното развитие на летището в Бергамо — Orio al Serio“ — Решение на Комисията C(2010)4456 (1)“ в частта, в която разходите във връзка с дейности 1, 2.1, 4, 5, 6 и 7, отдавна изпълнени, се приемат за недопустими и следователно за неотговарящи на условията за финансиране, като се иска възстановяване на сумата от 158 517,54 EUR.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят извежда пет правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от нарушение на член 13, параграф 1 от Регламент ЕО № 680/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2007 г., както и на членове III.4.2.2 и III.4.2.3 от Решение на Комисията (2010) 4456 от 24 юни 2010 г.

— В това отношение се посочва пропускането на процедурата по „подаване на жалба“ съгласно член III.4.2.3 от решението за отпускане на финансиране.

2. Второто правно основание е изведено от нарушение на член 17, параграфи 2 и 6 от Директива 2004/17/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г., на член 296, параграф 2 от ДФЕС и на член 41, параграф 2, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз, както и нарушение на член II.2.3 от Решение на Комисията (2010) 4456 от 24 юни 2010 г.

В това отношение жалбоподателят посочва:

— противоречивост на мотивите в частта, в която се твърди, че е налице необосновано „разделяне на обществената поръчка“, а от друга страна се твърди, че „предметът на обществената поръчка“ бил „толкова свързан“, че въпросните обществени поръчки трябвало да бъдат предмет на единна процедура по възлагане;

— неправилност на твърдението относно неправомерното разделяне на единна обществена поръчка, тъй като то е опровергано от Решение на Комисията (2010) 4456 от 24 юни 2010 г.;

— липса на каквото и да било разделяне на обществените поръчки или подразделяне на проектите;

— неприложимост на Директива 2004/17/ЕО към обществените поръчки под минималния праг предвид липсата на трансграничен интерес.

3. Третото правно основание е изведено от нарушение на член I.3.1 от Решение на Комисията (2010) 4456 от 24 юни 2010 г., на член 41, параграф 2, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз и член 296 от Договора за функционирането на Европейския съюз, както и на принципа на защита на оправданите правни очаквания.

В това отношение жалбоподателят посочва:

— противоречивост на мотивите, тъй като са в противоречие с действията, за които TEN-T EA е приела и одобрила план за стратегическо действие и доклад за напредъка на работите;

— съответствие на осъществените от SACBO дейности с предмета на съфинансиране.

4. Четвъртото правно основание е изведено от нарушение на член 40, параграф 2, букви б), в) и г) от Директива 2004/17/ЕО

В това отношение жалбоподателят посочва:

— неприложимост на Директива 2004/17/ЕО към обществените поръчки, предмет на съфинансиране, тъй като имат за предмет „проучване“ и „изследвания“;

— невъзможност да се пристъпи към конкурентно възлагане поради наложените в решението за съфинансиране срокове.

5. Петото правно основание е изведено от нарушение на принципа на пропорционалност.

Жалбоподателят смята, че ответниците са нарушили принципа на пропорционалност, тъй като към твърдяното нарушение е приложен по-тежък режим в сравнение с предвидения в случай на прекратяване на съфинансирането.

(¹) „Closure of Action n° 2009-IT-91407-S- „STUDY FOR BERGAMO-ORIO AL SERIO AIRPORT DEVELOPMENT INTERMODALITY“ - Commission Decision C(2010)4456“

Жалба, подадена на 21 май 2013 г. — Max Mara Fashion Group/CXВП — Mackays Stores (M&Co.)

(Дело T-272/13)

(2013/C 207/78)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Max Mara Fashion Group Srl (Торино, Италия)
(представител: F. Terrano, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар
(марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав:
Mackays Stores Ltd (Renfrew, Обединено кралство)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени оспорваното решение на втори апелативен състав от 7 март 2013 г. по дело R 1199/2012-2;

— да разпореди на CXВП да заплати разноските.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: другата страна в производството пред апелативния състав

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративната марка, съдържаща словния елемент „M&Co.“ за стоки и услуги от класове 25 и 35 — заявка за марка на Общността № 9 128 679

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: жалбоподателят